

Kadir Aytar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.12.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ankara'da Kış

Dün ikinci vakti Çankaya'dan baktım
Gümüş rengine boyanmıştı Ankara

Akşam, al renkli tül elbisesini giyince
Bir muhteşem şehre dönmüştü Ankara

Karlar âhenkle uçuşmaya başlayınca
Bembeyaz gelinliğini giymişti Ankara

Her bir kar tanesiyle bir melek inince
Yerden göğe nurla dolmuştu Ankara

Bugün şafak vakti Çankaya'dan baktım
Derin ve tatlı bir uykuya dalmıştı Ankara

Kadir Aytar

Asrın Gözyaşları

Zaman geçti, devran deęiřti, habersiz
İřler kesat gitti, ürünlerse, bereketsiz
Bu arada nice ocaklar söndü, çaresiz
Niceleri ağladı hıçkıra hıçkıra, tesellisiz
İşte böylesine üzgün, kederli ve ümitsiz
Aydınlıklara gebe, sancı dolu ve keyifsiz
Bir asır geçti, karanlık, nursuz ve fersiz.

Saadet asrını özlüyorum ey yüce Peygamber
Bereketle saadetle dolsun istiyorum her yer
Adaletinle yanar ocaklar, bacalar hoş tüter
Öpülesi ellerin gözyaşlarını silmeye yeter
Bütün ümmeti saran yüreğın bırakmaz keder
Keyfe yeter mübarek ağzından dökülen inciler
On dört asra yeten nur, daha nicelere olur fer

Kadir Aytar

Büyük Sırların Geçiş Kapısı

Her gün güneşle batıyoruz, güneşle doğuyoruz
Var mı ötesi?
Batmaklar, karanlıklar tat vermiyor
Ölüm, her gece kız kardeşini gönderiyor koynumuza
Reddedemiyoruz, helalinden sarılıyoruz hiç sektirmeden birbirimize
Sabaha kadar bir muhabbet, bir muhabbet
Ve... günün ilk ışıklarıyla birlikte vedalaşmadan çekip gidiyor
Ölümün müşfik, bir o kadar da latif kız kardeşi...
Bir gün, ölümün kendisi çalacak kapımızı
İçimizde her gün doğup batan güneşimizi, ruhumuzu söküp almak için
Ölümün yüzü çok soğuk, pençeleri keskin...
Ne yapalım?
Soğuk da olsa, ona da helalinden sıkı sıkıya sarılmaya mecburuz
Terhis zamanı...
Nefes bitti, rızık bitti beslenme paydos
Ölüm...
Büyük sırların geçiş kapısı...

Kadir Aytar

Hâl Dili

Her şeyin bir hal dili vardır
Dikkat etsen çok şeyler anlatır sana

Kimi zaman rengiyle gelir dile
Kimi zaman boyun büker bakana

Bazen kitapta bir satırdır
Neler neler söyler sadırdan okuyana

Gül, âteşin bir aşk mektubudur
Muhabbete muhabbet katar yârâna

Ağaç manzum bir kasidedir
Ondaki vezni çekemez kimse mizana

Meyve cilveli hoş bir hitaptır
Güzel sıfatıyla işve yapar meftununa

Yeryüzü rengârenk bir çiçektir
Gönül ehli varabilir ancak bahçivanına

Gökyüzü yaldızlı bir sayfadır
Hayrandır herkes sükûnetli mehtabına

Her şeyin binler manası vardır
Bütün varlığı ile işaret eder Sanatkârına

Kadir Aytar

Küresel Isınma

Bu yıl güneş çok öfkeli bize
Kara bulutlarsa hepten dargın
Yaş olan ne varsa kurudu
Rahmet çekildi üzerimizden

Harareten yandı içimiz dışımız
Getirttik suyu duru kaynaklardan
Damacanalar devirdik bir bir
Nehirler çağlayıp geçti içimizden

Büyükçe bir israfa kurban ettik;
Tüm barajları, çevreyi, her şeyi
Her sabah avuçları delik kalktık;
Kuş tüyü yutmuş yataklarımızdan

Ya Rab! Hata ettik, affet bizi!
Rahmetini yay bolca üzerimize
Cömertliğine akıt yeryüzüne
Sonsuz zenginlik hazinelerinden

Ya Rab! Hayat ver, dirilt bizi!
Bu kurumuş beldeni şenlendir
Bin bir esmanla ve sıfatlarınla
Yağ üzerimize, hiç durmadan

Kadir Aytar

Mehtabım

Hüda özenip yaratmış ayı
Ay aydınlattı dünyayı
Hayatımda en tatlı rüyayı
Sende gördüm mehtabım

Vardım sessizliğin tadına
Gecenin durgun sularında
Ruhumu süt beyazı ışığınla
Sende yıkadım mehtabım

Dolunay olup ısıttın beni
Pirimsin dedim sürdüm izini
Gönlümün biricik sahibini
Sende buldum mehtabım

Aşk ateşi yaktı kavurdu beni
Rüzgar saçtı savurdu bedenimi
Hayatımın meyvası Hilal'imi
Sende buldum mehtabım

Kadir Aytar

Rahmet

Gök gürledi, şimşek çaktı
Korku, endişe ve dehşet salarak

Rahmet yüklü bulutlardan yağmur
Şefkatle bir bir iner sağanak sağanak

Sinesinden göğşe doğru yükselir
Mis gibi buram buram kokan toprak

Bir ağırlık çöker insanın göz kapaklarına
Uykuların en tatlısına, en güzeline dalarak

Ve ruhum yelken açıp dolanır rüyalar âleminde
Rahmet kapılarını bir bir havf ve recâ ile çalarak

Kadir Aytar

Ruhumun Bayramısın

Ruhumun bayramısın,
Gönlümün tek solmaz çiçeđi
Leblerim kâr etmez
Yüređimden öp beni

Kadir Aytar

Sen İyi Değilsin İyilik Meleğim

Sen iyi değilsin iyilik meleğim
Her imdâd edene koşamazsın
Feryâd denizinde coşamazsın
Kendini yok yere üzüp duramazsın

Sen iyi değilsin iyilik meleğim
Ayaklarının altını iki fare oyarken
Musibet okları canına göz koyarken
Bir de yontulmamış odunlar varken

Sen iyi değilsin iyilik meleğim
Ömür altmış yetmiş arşınlik kuyu
Kurumuş çekilmiş güzelim suyu
Belli, değişmez ecel celladının huyu

Sen iyi değilsin iyilik meleğim
Bir hevesle yaparsın her işe koşuyu
Döner bakarsın olmamış bir arpa boyu
Bitmez bu dünyanın hilesi oyunu

Sen iyi değilsin iyilik meleğim
Dünyanın her derdi açar bir yara
Yanılır da yaparsan bir hata
Hiç affetmez, acımaz koyar dara

Sen iyi değilsin iyilik meleğim
Elbet her derdin bir çaresi var
Hayatın gülen yüzü olur sana yar
Gelsin bahar, alma üstüne bar

Sen iyi değilsin iyilik meleğim
Selamete çıkmanın yolu sabır
Ferahın kapısı, hazinesi hayır
Tevekkül, cümle ağır yükünü alır

Sen iyi değilsin iyilik meleğim
Sıkıntılara "boş ver" deyip geçiver
Kötülerden iyileri itina ile seçiver
Zarardan dönmeyi kâr sayiver

Sen iyi değilsin iyilik meleğim
Öfke, oturunca, yatınca söner
Gün gelir keser de sap da döner
Feleğin kürsüsünde hesap öder

Sen iyi değilsin iyilik meleğim
Haktan dönmek namertliktir
Asil duruşun âleme ibretliktir
Büüklüğün şânı affetmektir

Sen iyi değilsin iyilik meleğim
Vefasız, kıymet bilmezi affediver gitsin

Büüklük, yücelik sana kalıversin gitsin
Ruhundaki, kalbindeki yük uçoversin gitsin

Kadir Aytar

Seni Anlayamıyorum

Ceylan gözlüm,
Neler oluyor sana böyle birden bire?
İstanbul havası gibi değişiverdin,
Kara bulutlara döndün yine...

Önce şimşek çakan bakışların,
Sonra yağmur gibi yağın gözyaşların yok mu?
İşte budur beni mahveden, beni yıkan,
Seni anlaşılmaz bir muamma kılan...

Hani nerede kaldı şimdi?
O güldükçe güller açan yüzün,
Yüreğimi yakan tatlı tebessümün,
Yaptığın iltifatlar ya sevgi gösterilerin?

Ceylan gözlüm,
Hasret kaldım o eski haline,
Sana ancak gülmek yakışır,
Ne olur anla beni, seni çok seviyorum

Kadir Aytar

Tahavvülat

Akşamın kızılığı bana
Hüznü bağışlamışçasına mağrur
Kanım çekiliyor
Tenim kurumuş bir yaprak gibi
İhtiyarlıyorum, mum gibi eriyorum
Hüzne yenik düşünüyorum
Yüreğim ölüm düzleminde
Titriyorum, irkiliyorum, ürperiyorum
İçime işleyen yanık bir nağmede yitiyorum

Söken her şafak bana
Yeni bir hayat bağışlamışçasına müşfik
Kanım kaynıyor
Kurumuş tenime şifa oluyor şebnem
Sabâ yeli bir gençlik iksiri, bir tebessüm
Titriyorum, irkiliyorum, ürperiyorum
Yeni doğan bir günün seher şarkısında
Yeniden doğuyorum, yeniden diriliyorum

Kadir Aytar

Trafik Canavarı

Yollara dizilmiş yüzlerce demirden atlar
Acımadan yol onları, onlar da yolu katlar
Tepişerek nice masum canlara kıymışlar
Adı barış ama savaştan fazla kan almışlar

Kızıl bülten kara haberler geçer yüreklere
Şehirler insan seli, döner yollar nehirlere
Nehirler boşalır doymak bilmez kabirlere
Baykuşlar yuva yapar bacası tütmez evlere

Kadir Aytar

Uykuya Hasret

Izdırap dolu...
Karanlık gecelerin sabahında
Hiç kimse uyarmasa beni
Hiç kimse...

Seher...
Şeffaf bir yorgan üstümde
Rüyalar avuncum
Sonsuza dek uyusam
Atlas döşeğin koynunda
Hiç kimse uyarmasa beni
Hiç kimse...

Kadir Aytar